

vil faa 3 000 eller maaske kun 1 000 eller 500, er der ingen, der ved. Det er jo en fuldstændig frivillig Sag, om de unge Mennesker, der kommer paa Session, overhovedet vil være Soldater eller ikke. Derfor synes jeg, man kunde tænke sig, at det blev en Hær, hvor man havde Rammerne i Orden, havde Officererne og Underofficererne, men Mandskabet manglede. Og ondsksfulde Mennesker udtaler, at det i Virkeligheden gaar paa samme Vis med det radikale Parti: Førerne og Cadrerne er til Stede, men de mange Vælgere mangler. Nu vil jeg citere, for saa vidt det kan lade sig gøre, citere Folk, der i dette Tilfælde har set med nogen Sympati paa det radikale Parti. Jeg vil citere en Socialdemokrat, der skriver: „Der er imidlertid Grund til at fremhæve den Betydningsløshed, som nu præger det „radikale“ Venstre. — Lidet eller intet betød de ved Byraadsvalgene, og den Smule Agtelse, de beholdt, har de sat over Styr ved Borgmestervalget. De enkelte radikale Venstrømænd, der er valgt, retter sig ikke efter Ledelsen. Det er en Hær uden Disciplin og uden Soldater. Ved Valgene reduceret til nogle afdankede københavnske Generaler flygter Underofficererne nu over Hals og Hoved over i den konservative Sammensmeltnings lune Moderfavn“. Det er altsaa en Socialdemokrat, der har udtalt dette. Hvad i øvrigt angaar det radikale Militærforslag, har det faaet en værre Medfart i den socialdemokratiske Presse, og det er i Virkeligheden ikke blide Ord, der er faldet. Bladet „Social-Demokraten“ skriver f. Eks., at det er hverken Fugl eller Fisk, at det er fuldstændig blottet for Logik, at det er et halvt og haltende Standpunkt, og tilføjer: „3 000 frivillige Rekrutter er ingen hvervet Hær, siger „Politiken“. Hvad forstaar man ved en hvervet Hær, om ikke just en Skare, der mod Betaling melder sig frivillig?“ Og Bladet fortsætter: „Vort Standpunkt er: Ingen Hær og nødigst af alt en hvervet Hær“. I en anden Artikel i „Social-Demokraten“ hedder det om de Radikales Militærstandpunkt: „Partiets Standpunkt“ — altsaa Socialdemokraternes — „er Afrustning; men deraf følger ikke, at Socialdemokraterne skulde være Modstandere af den almindelige Værnepligt, saa længe Militærvæsenet bestaar“. „En Hær udgaaet af den almindelige Værnepligt er et Tværsnit af Befolkningen, og dens Brugbarhed har sin bestemte Begrænsning.“ Jeg mener, det kan have sin Betydning — vi kommer

naturaligvis ind paa en udførlig Militærd debat inden ret længe — allerede nu at se, hvorledes de 2 Partier gensidig har massakreret hinandens Forslag og ikke levnet hinanden Ære for to Skilling. Det er meget skarpe Ord, der er benyttet her af Socialdemokraterne mod det radikale Partis Forslag og omvendt. Det militære Spørgsmaal er jo et særdeles vanskeligt Spørgsmaal, og man har naturaligvis spejdet efter, om man ikke nede ved Mødet i Genf, hvor ogsaa det Spørgsmaal har været fremme, efterhaanden kunde naa til et praktisk Resultat. Man kan ikke stille alt for store Fordringer, og det vil jeg heller ikke; men jeg mener at have Lov til at sige, efter de meget sparsomme Referater, der er kommet i de danske Blade derfra, at man saavel i Forhandlingerne om Afrustningsspørgsmaalet som igennem samtlige Forhandlinger i Genf er kommet hinanden et Skridt nærmere, og det kan vi sikkert: alle glæde os over. Men Militæerspørgsmaalet viser sig ogsaa dér at være et af de allervanskeligste, man kan have med at gøre; Resultatet maa en Gang blive, at man ogsaa indenfor Stormagternes Kreds indser, at en alvorlig Nedgang i Militærdgifterne bliver en Nødvendighed, fordi det ogsaa af finansielle Grunde er umuligt at opretholde de hidtilværende Militærordninger. Vi ved, at Venstres Forslag vil komme til at gaa i Retning af ret betydelige Beparelser, og det er mit Haab, at Forslaget, naar det en Gang bliver forelagt her for det høje Ting, maa være af en saadan Støbning, at det kan samle et Flertal og blive gennemført i indeværende Rigsdagssamling.

Men ogsaa den sociale Politik, hvor det er de hæderlige gamles Forhold, der skal ordnes, vil vi være med til at føre frem i Vinter som allerede bebudet af den højtærede Statsminister. Men først og fremmest vil det gælde om at føre en Politik, der kan bringe Fasthed i vort finansielle Styre. Oppositionen vil naturaligvis paastaa, at det aldrig er gaaet daarligere end under den nuværende Regering, og man vil vise det ved at fremdrage enkelte Tal, som vi inden ret længe kommer til at stifte Bekendtskab med. Men vi maa jo huske paa, at i mange af disse Tilfælde har det nuværende Ministerium taget Arv efter det foregaaende. Jeg nævnte i Begyndelsen af mit Foredrag Byggeforetagenderne, og jeg nævner Statsgælden. Vi fik Statslaan, der beløb sig til 600 Mill. Kr. under den radikale Re-